

Tanke til Grund derfor, saa er der slet ingen Grund til at borttage Valgretten fra Vælgerne og lægge den over til Tinget. Jeg maa derfor ligeledes paa det bestemteste udtale mig mod den Bestemmelse, Ministeren her har foreslaaet.

Det er, som jeg allerede har paapeget, det mærkelige ved det foreliggende Grundlovsforslag, at det ikke er i Overensstemmelse med det, som det radikale Parti selv tidligere, endnu saa sent som i 1915, har anset for det rigtige. Jeg kan ikke se rettere end, at det ikke er det radikale Partis Forslag, Ministeren her har fremsat, men at det er Socialdemokratiets Forslag til en Grundlov, Ministeren har fremlagt. Naar der foreslaas saa gennemgribende Ændringer, som det her sker, er det slet ikke sket paa Grundlag af nogen Erfaring, man har indhøstet angaaende den nuværende Rigsdags Virksomhed. Nej, naar Forslaget er fremsat, maa Grunden navnlig søges i, at den højtærede Statsminister og Ministeriet har grebet dette som en Dækning overfor den, lad os sige mindre gode politiske Situation, hvori de efterhaanden er kommet; det er en Redningsplanke, man har grebet for paa den at søge at bjerge nogle af de Stemmer, som i saa rigt Maal er gaaet bort fra Regeringspartiet. Dette Forslag rummer ikke den Grundtone, som lød fra alle Regeringspartiets Talere, den Gang Grundloven blev vedtaget i 1915. Det foreliggende Forslag indeholder ikke nogen Tendens til Samling. Den højtærede Statsminister kan jo med Sikkerhed vide, at de Punkter, jeg her har omtalt, og som paa en saa voldsom Maade vil bringe en Forskydning i hele Grundlovens Kærne, ikke kan have Tilslutning i største Delen af det danske Folk. Forslaget tilsidesætter navnlig ogsaa de nationale Hensyn, som Socialdemokratiets Ordfører omtalte ved Grundlovens Vedtagelse. Havde de nationale Strenge været klingende hos den højtærede Statsminister, havde han ikke fremsat et saadant Forslag paa et Tidspunkt, da Danmarks nationale Haab skal gaa sin Opfyldelse i Møde. Jeg vil anbefale dette Forslag til hurtig Fremme, men hurtig Fremme paa den Maade, at man bortskærer alt det af Forslaget, der ikke vedkommer det Hensyn, som har nødvendiggjort et Grund-

lovsforslags Fremsættelse paa dette Tidspunkt, Hensynet til Sønderjyllands Indlemmelse i Danmark.

Steinke: Som ærede Medlemmer vil vide, og som man for øvrigt kan læse sig til i Folketingets Betænkning, Bilag 1, stillede Socialdemokratiet oprindelig en Række videregaaende Ændringsforslag til dette Grundlovsforslag. Vi har nemlig den Opfattelse, at Forholdene omtrent hele Verden over efter Verdenskrigen og under det almindelige politiske og økonomiske Sammenbrud indenfor Staterne opfordrer til i høj Grad at revidere Rammerne for ogsaa vort Folks politiske og sociale Liv, altsaa til at tage Folkets Grundlov op til Forhandling og da ganske særlig, naar den dog skal behandles under Hensyn til Indlemmelsen af en Del af Slesvig. Det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Piper) raillerede over, at vi allerede vilde reformere en Grundlov, der kun er saa faa Aar gammel som den nuværende, en Grundlov, der den Gang af de fleste betragtedes som et meget stort Fremskridt, hvad den ogsaa var, d. v. s. i Forhold til vore Bedsteforældres reaktionære Grundlov af 1866. Og det ærede Medlem oplæste de Skaaltaler, som blev holdt ved Barsedaaen af de solidarisk forpligtede Barnefædre. Jeg fandt disse Ord kønne og vel valgte, men en Grundlov er dog ikke at sammenstille med et levende Væsen, hvis for tidlige Død man begræder; en Grundlov skulde helst være som en Klædning, der skal passe, ellers bør den syes om som enhver anden Dragt, hvori man skal kunne røre sig frit og utvungent. Der er jo i de sidste 3—4 Aar sket større Ting i Verden end i de foregaaende 50 Aar i Retning af at vende op og ned paa Begreberne og sætte under Diskussion de Spørgsmaal, vi her særlig beskæftiger os med. Forholdet er dog næsten overalt, saavel i de sejrende som i de besejrede Lande, det, at det gæber, syder og bruser, og den ene hemmende Skranke efter den anden, det ene snærende Baand efter det andet falder og giver Plads for Livsudfoldelse, desværre ofte ogsaa for Tøjlesløshed og Umoralitet. Men vi, som skulde vaage over den politiske Udvikling og Folkets Fremadskriden i politisk Indsigt og Frisind, vi bør ikke stikke Hovedet ængsteligt i Buskene og konservativt holde